

Η εορτή του Αγίου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου στον Πλάτανο Ημαθίας (ΦΩΤΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#) λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής Πλατάνου με την ευκαιρία της εορτής του [Αγίου Ανδρέου](#) του Πρωτοκλήτου, η μνήμη του οποίου τιμάται ετησίως ιδιαιτέρως στην ενορία.

“Ο απόστολος Ανδρέας δεν παρα-σύ--ρε-ται από μία πρόσκληση ή από μία υπόσχεση. Ακολουθεί τον Χρι-στό, ζει μία ημέρα ολόκληρη μαζί του και απο-κτά την εμπειρία της συνανα-στρο-φής μαζί του. Διαπιστώνει ο ίδιος ποιος είναι ο Χριστός και με αυτή την εμπειρία καλεί και τον αδελφό του να τον ακολουθήσει. Αυτή την εμπειρία και αυτό το βίωμα μεταφέρει και στους ανθρω-πους, στους

οποίους κηρύσσει στη συνέχεια τον λόγο του Χριστού ο πρωτόκλητος απόστολος Ανδρέας. Αυτή την εμπειρία μεταφέρει και σε μας που τιμούμε σήμερα τη μνήμη του", είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου

«Διδάσκαλε, ποῦ μένεις; λέγει αὐ-τοῖς· ἔρχεσθε καί ἴδετε. Ἦλθαν οὖν καί εἶδαν ... καί παρ' αὐτῷ ἔμειναν τήν ἡμέραν ἐκείνην».

Στήν ἀρχή τῆς δημόσιας ζωῆς τοῦ Χριστοῦ μᾶς μετέφερε σήμερα τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, τήν ἐπο-μένη τῆς βαπτίσεώς του στόν Ἰορ-δάνη. Ἐκεῖ βρίσκεται ὁ τίμιος Πρό-δρομος μαζί μέ κάποιους μαθητές του, ὅταν βλέπει τόν Ἰησοῦ νά περνᾷ. Ὁ Ἰωάννης τόν δείχνει στούς μαθητές του καί τούς λέγει: Αὐτός εἶναι «ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ». Χωρίς ἄλλες συστάσεις, χωρίς ἄλ-λη παρότρυνση οἱ μαθητές του ἀποφασίζουν νά ἀκολουθήσουν τόν Χριστό. Ἀνάμεσά τους καί ὁ ἐορ-ταζόμενος

σήμερα ἅγιος πρω-τό-κλητος ἀπόστολος Ἀνδρέας, τόν ὁποῖο τιμοῦμε ἰδιαιτέρως στήν ἐνορία σας.

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἀντιλαμβάνεται ὅτι τόν ἀκολουθοῦν, στρέφεται πρὸς αὐτούς καί τούς ρωτᾷ τί θέ-λουν. Ὁ Ἀνδρέας καί οἱ ἄλλοι μα-θητές δέν διστάζουν νά τόν ρω-τή-σουν «Ραββί, ποῦ μένεις», γιά νά λάβουν τήν ἀφοπλιστική ἀπόφαση τοῦ Χρι-στοῦ «ἔρχεσθε καί ἴδετε». «Ἐλᾷ-τε καί θά δεῖτε».

Ἡ ἀπάντηση δέν ἀκούεται καί πολύ ἐνθαρρυντική, ὅμως ἔχει τό νόημά της. Ὁ Χριστός καλεῖ τόν ἀπόστολο Ἀνδρέα καί τούς ἄλλους νά τόν ἀκολουθήσουν, χωρίς νά γνωρίζουν ποῦ ἀκριβῶς τόν ἀκο-λουθοῦν. Τούς καλεῖ νά ἀρχίσουν μιά πορεία πρὸς ἕναν τόπο πού δέν γνωρίζουν, δίπλα σέ ἕναν ἄνθρω-πο πού δέν ἔχουν ξαναδεῖ.

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ στό ἐρώτημα «ποῦ μένεις;» περιέχει γιά τά ἀνθρώπινα δεδομένα μία ἀσάφεια, περιέχει ἕνα ρίσκο, γιατί οἱ μαθητές δέν ξέρουν ποῦ πηγαί-νουν καί τί θά συναντήσουν. Καί ὅμως τολμοῦν νά τόν ἀκολουθή-σουν. Τολμοῦν νά πάρουν αὐτό τό ρίσκο καί νά δοῦν μόνοι τους ποῦ μένει ὁ Χριστός.

Τολμοῦν νά βαδί-σουν στό ἄγνωστο, χωρίς νά γνω-ρί-ζουν τί τούς ἐπιφυλάσσει αὐτή ἡ πορεία. Καί ὅχι μόνο τόν ἀκολου-θοῦν, ὅχι μόνο τόν ἀκολουθεῖ ὁ ἀπό-στολος Ἀνδρέας, ἀλλά καί μέ-νει μαζί του, μένει μέχρι τέλους καί ἀναλαμβάνει στή συνέχεια καί ὅλες ἐκεῖνες τίς ἀποστολικές περιοδεῖες ἀπό τόν Εὐξείνιο Πόντο μέχρι τήν Ἑλλάδα, προκειμένου νά κη-ρύξει τό Εὐαγγέλιό του, χωρίς νά γνωρίζει καί τότε ποῦ πηγαίνει καί τί θά συναντήσει.

Καί εἶναι τόσο πολύ πεπεισμένος ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας ἀπό τήν πρώτη αὐτή συνάντηση μέ τόν Χριστό, εἶναι τόσο πολύ βέβαιος γιά τήν ὀρθό-τη-τα τῆς ἀποφάσεώς του νά τόν ἀκο-λουθήσει, ἀλλάζοντας ριζικά τή ζωή του, ὥστε ἀμέσως καλεῖ καί τόν ἀδελφό του Σίμωνα, τόν με-τέπειτα πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Πέτρο, νά τόν ἀκολουθήσει μέ τή βεβαιότητα ὅτι «εὕρηκαμεν τόν Μεσσίαν». Βρήκαμε, τοῦ λέγει, τόν Μεσσία. Αὐτόν τόν ὁποῖο αἰῶνες περίμεναν οἱ Ἑβραῖοι γιά νά τούς λυτρώσει.

Μπορεῖ ἡ ἄμεση καί αὐθόρμητη κίνηση τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου νά ἀναγνωρίσει τόν Χριστό ὡς Μεσ-σία καί νά τόν ἀκολουθήσει μαζί μέ τόν ἀδελφό του νά μᾶς φαίνεται πα-ρά-ξενη καί πολλοί νά χαρα-κτη-ρίζουν μωρία καί ἀνοησία αὐτό πού ἔκανε ὁ ἅγιος ἀπόστολος Ἀνδρέας καί οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι, δείχνει ὅμως τόν πόθο καί τή λαχτάρα του νά βρεῖ τόν Μεσσία, νά βρεῖ τόν Σωτήρα. Δείχνει καί τό νόημα πού εἶχε ἡ πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ «ἔρχεσθε καί ἴδετε».

Ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας δέν παρα-σύ--ρε-ται ἀπό μία πρόσκληση ἢ ἀπό μία ὑπόσχεση. Ἀκολουθεῖ τόν Χρι-στό, ζεῖ μία ἡμέρα ὁλόκληρη μαζί του καί ἀπο-κτᾷ τήν ἐμπειρία τῆς συνανα-στρο-φῆς μαζί του. Διαπιστώνει ὁ ἴδιος ποιός εἶναι ὁ Χριστός καί μέ αὐτή τήν ἐμπειρία καλεῖ καί τόν ἀδελφό του νά τόν ἀκολουθήσει. Αὐτή τήν ἐμπειρία καί αὐτό τό βίωμα μεταφέρει καί στούς ἀνθρώ-πους, στούς ὁποίους κηρύσσει στή συνέχεια τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ ὁ πρωτόκλητος ἀπόστολος Ἀνδρέας. Αὐτή τήν ἐμπειρία μεταφέρει καί σέ μᾶς πού τιμοῦμε σήμερα τή μνή-μη του.

Ὁ Χριστός καί τό Εὐαγγέλιο, μᾶς λέγει, δέν εἶναι θεωρία, δέν εἶναι ἀπλῶς μία διδασκαλία, εἶναι ἐμπει-ρία καί ζωή. Ὁ Χριστός δέν μᾶς διδάσκει τίς ἐντολές του γιά νά τίς μάθουμε, ἀλλά γιά νά ζήσουμε σύμ-φωνα μέ αὐτές, γιά νά τίς ἐφαρ-μόσουμε στή ζωή μας. Δέν μᾶς ζητᾷ ἀπλῶς νά τόν ἀγαπήσουμε, ἀλλά νά ἐνωθοῦμε μαζί του ψυχι-κά καί σωματικά. Αὐτό τόν σκοπό ἔχουν τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας, καί κυρίως τό ἱερό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἀλλά καί οἱ ἱερές της Ἀκολουθίες, ἡ προσευχή, ἡ τιμή τῶν ἁγίων καί τῶν ἱερῶν τους λειψάνων.

Ὁ Χριστός διά τῆς Ἐκκλησίας του ἐπαναλαμβάνει καί πρός ἐμᾶς αὐτό πού εἶπε καί

πρός τόν απόστολο Ανδρέα καί τούς ἄλλους μαθητές: «ἔρχεσθε καί ἴδετε». Ἐλᾶτε κοντά μου γιά νά δεῖτε καί νά ζήσετε μαζί μου. Ἐλᾶτε κοντά μου γιά νά κατα-λάβετε ὅτι ἐγώ εἶμαι ὁ σωτήρας καί λυτρωτής σας.

Πῶς ἀνταποκρινόμεθα ὅμως ἐμεῖς στήν πρόσκληση αὐτή τοῦ Χριστοῦ; Πό-σο ἐνδιαφερόμεθα γιά τή σωτηρία μας καί πόσο τήν ἀναζητοῦμε;

Τό παράδειγμα τοῦ ἐορταζομένου σήμερα πρωτοκλήτου ἀποστόλου Ανδρέου μᾶς δείχνει τί πρέπει νά κάνουμε. Μᾶς δείχνει πόσο πρέπει νά ἐνδιαφερόμεθα γιά τή σωτηρία μας, γιά τόν Σωτήρα καί Λυτρωτή μας Χριστό, πού δέν χρειάζεται νά ἀναζητήσουμε ἐμεῖς, ὅπως ἔκανε ἐκεῖνος, γιατί εἶναι ἐδῶ, στήν Ἐκ-κλησία του, ἀλλά χρειάζεται νά τόν πλησιάσουμε καί νά ἀποφα-σίσουμε νά ζήσουμε μαζί του, νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, γιά νά μᾶς χαρίσει καί Ἐκεῖνος τή σωτη-ρία μας.

Ἐμεῖς, μέσα ἀπό τήν πείρα τῆς Ἐκκλησίας, μέσα ἀπό τήν πείρα τῶν ἀποστόλων καί τῶν ἀγίων, εὐκόλα μποροῦμε νά ἀκολουθήσουμε τόν Χριστό, τόν ὁποῖο μᾶς ὑποδεικνύουν ἐκεῖνοι μέ τή ζωή τους, μέ τή θυσία τους. Ὁ ἀπόστολος Ανδρέας, ὁ ὁποῖος δέν τόν ἤξερε τόν Χριστό, τόν ἀκολούθησε ἀμέσως. Καί ὄχι μόνο τόν ἀκολούθησε, ἀλλά στή συνέχεια ἐγκατέλειψε τά πάντα, καί τίς βάρκες καί τά δίχτυα καί τά ψάρια, γιατί τοῦ εἶπε ὁ Χριστός «θά σᾶς κάνω ἀλιεῖς τῶν ἀνθρώπων», δηλαδή νά μπορεῖτε μέ τόν λόγο σας νά σώζετε τούς ἀνθρώπους.

Καί αὐτό ἔκανε ὁ ἀπόστολος Ανδρέας σέ ὅλη του τή ζωή, μέχρι πού σταυρώθηκε στήν Πάτρα, ὅπως ὁ Χριστός καί μάλιστα ἀνάποδα. Γι' αὐτό καί εἶναι ἕνας ἀπό τούς μεγάλους ἀποστόλους τῆς Ἑλλάδος, μαζί μέ τόν ἀπόστολο Παῦλο.

Ἄς ἀξιοποιήσουμε καί ἐμεῖς αὐτή τήν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ «ἔρχεσθε καί ἴδετε» καί σάν παράδειγμα ἅς ἔχουμε τόν ἀπόστολο Ανδρέα. Ἀμήν.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)